

skud efter lov om friskoler og private grundskoler, er ikke i sig selv nogen strafbar handling.

Undervisningsministeriet har besluttet, at den ene af de omhandlede skoler ikke kan få statstilskud. Desuden har ministeriet krævet tilskud tilbagebetalt i de konkrete tilfælde, hvor skolerne ikke har overholdt tilskudsbetingelserne. Derimod har ministeriet ikke fundet grundlag for at indgive politianmeldelse.

Spm. nr. S 977

Til undervisningsministeren (22/1 99) af:
Tom Behnke (FP):

»Hvordan vil ministeren sikre sig, at den muslimske friskole, der har fået frataget sit tilskud, ikke blot henter pengene i andre offentlige kasser?«

Svar (2/2 99)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Manarul-Huda Skolen, der ikke kan få statstilskud, er fortsat en fri grundskole, hvor eleverne kan opfylde deres undervisningspligt.

Enkelte bestemmelser i lov om friskoler og private grundskoler gælder for alle frie grundskoler. Den eneste af disse bestemmelse, der handler om tilskud til skoler, er § 23, hvorefter kommunalbestyrelsen i skolekommunen eller elevens bopælskommune kan yde visse tilskud, der er nærmere angivet i bestemmelsen. Kommunerne kan således fx yde tilskud til nedbringelse af skolepenge og betaling for skolefritidsordninger, tilskud til driften af skolefritidsordninger og tilskud til specialundervisning og særlig støtteundervisning i dansk af fremmedsprogede elever.

Spm. nr. S 979

Til socialministeren (22/1 99) af:
Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren undersøge og oplyse, hvilke kommuner der har skåret ned i hjemmehjælpen i 1997 og 1998?«

Begrundelse

Ministeren har til pressen udtalt, at det slet ikke ser så slemt ud i kommunerne vedrørende nedskæringer i hjemmehjælpen, men spørgeren har en anden opfattelse af forholdene i kommunerne ud fra henvendelser fra borgere, som nu pludselig får fjernet eller begrænset deres hjemmehjælp, selv om deres helbredstilstand ikke er blevet bedre, tværtimod.

Svar (1/2 99)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Socialministeriet er ikke umiddelbart i besiddelse af oplysninger om, hvilke kommuner der har skåret i den personlige og praktiske hjælp (hjemmehjælp) i 1997 og 1998.

Som udtryk for udviklingen i de enkelte kommuners udgifter til ældreservice, herunder personlig og praktisk hjælp, i 1998 har Socialministeriet foretaget en sammenligning af de kommunale budgetter for 1998 og 1999. Sammenligningen viser, at i alt 142 kommuner budgetterer med en reduktion af de samlede udgifter til ældreservice i 1999 i forhold til 1998 (jf. bilag 1). (Ikke optrykt her).

På tilsvarende vis er der som mål for udgiftsudviklingen i 1997 foretaget en sammenligning af de budgetterede udgifter til ældreservice i 1997 og 1998. I alt 84 kommuner budgetterede med en mindreudgift til ældreservice i 1998 i forhold til 1997 (jf. bilag 2). (Ikke optrykt her).

De samlede udgifter til ældreservice omfatter imidlertid både udgifter til pleje og omsorg af ældre og handicappede, udgifter til plejehjem og beskyttede boliger samt udgifter til hjælpemidler, forbrugsgoder, boligindretning, befordring og pasning af døende. Det er ikke muligt at opgøre udviklingen i udgifter til personlig og praktisk hjælp isoleret fra de øvrige udgifter til ældreservice, da disse udgifter ikke konteres særskilt i de kommunale budgetter og regnskaber.

Et fald i de budgetterede udgifter til ældreservice i en kommune kan således ikke umiddelbart tolkes som udtryk for en nedskæring i den personlige og praktiske hjælp i kommunen, idet faldet kan dække over reduktioner i udgifterne på andre ældreserviceområder.

Endvidere understreges, at en reduktion i de samlede budgetterede udgifter til ældreservice i en kommune ikke nødvendigvis er udtryk for